

Des de la constatació que la sardana és un element, per a nosaltres imprescindible, de la festa, va propugnar que haviem d'avançar cap a la festa amb sardanes, si voleu amb la sardana com a protagonista principal, més que cap a la festa de sardanes, i va recomanar que els aplecs esdevinguessin a invitació dels sardanistes festes amb la sardana com a nucli principal, però amb la participació fraternal d'altres manifestacions de la cultura popular que contribuïssin a fer possible la incorporació de persones que, en principi, potser no participarien en una festa només de sardanes.

El II Congrés tenia l'esperança que aquesta fórmula afegida a la necessària evolució de les actituds dels propis sardanistes en relació amb el seu entorn immediat i a la realitat de la societat actual, facilitaria un redescobriment de la nostra dansa nacional per part d'escèptics poc informats, desconixedors de la sardana i de la seva realitat o simplement de practicants que per raons diverses, entre les quals un progressiu i a vegades inconscient tancament dels "militants" a la realitat immediata, a l'evolució social o a la participació de gent poc habitual a les ballades se n'havia anat allunyant.

Celebro que l'Aplec de la Bisbal, fent-se ressò de les conclusions del II Congrés de Cultura Popular i Tradicional, hagi optat per una renovació de la festa i hagi programat la participació d'elements tant representatius i dinàmics de la cultura popular com ho són les puntaires, els gegants o el bestiar. Desitjo de tot cor que l'èxit els acompanyi i que el seu exemple sigui imitat per tothom.

Joan Vidal i Gayolà

President del Centre de Promoció de la
Cultura Popular i Tradicional Catalana

Els plàtans centenaris del passeig Marimon Aspreu han estat testimoni de moltes estones d'oci dels bisbalencs sobretot a l'estiu, mentre que les Voltes eren el lloc escollit per a l'esbarjo durant l'hivern. (Foto Riera).